ระบบกฎหมายของสหรัฐ:

ฉบับย่อ

(Federal Judicial Center)

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญของประเทศสหรัฐ□□□□□□□ก่อให้เกิดรัฐบาลที่ปกครองในระบบรัฐบาลกลาง รัฐธรรมนูญมอบหมายอำนาจเฉพาะด้านให้แก่รัฐบาลกลาง (รัฐบาลแห่งชาติ) ส่วนอำนาจอื่นๆ ทั้งหมดที่ไม่ได้มอบหมายให้รัฐบาลกลางจะยังคงเป็นของมลรัฐ
แต่ละมลรัฐในมลรัฐทั้งห้าสิบแห่งมีรัฐธรรมนูญ โครงสร้างรัฐบาล กฎหมาย และฝ่ายตุลาการซึ่งเป็นของตนเอง

รัฐธรรมนูญของประเทศสหรัฐอเมริกากำหนดให้รัฐบาลกลางมีฝ่ายตุลาการ และระบุอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐบาลกลาง ซึ่งมีอำนาจศาลเหนือคดีบางประเภทโดยเฉพาะเท่านั้น เช่น คดีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายของรัฐบาลกลาง ข้อพิพาทระหว่างมลรัฐ และคดีที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลต่างประเทศ ในด้านอื่นๆ บางด้าน ศาลรัฐบาลกลางจะแบ่งอำนาจศาลกับศาลมลรัฐ ยกตัวอย่างเช่น ทั้งศาลรัฐบาลกลางและศาลมลรัฐอาจตัดสินคดีเกี่ยวกับคู่กรณีที่อาศัยอยู่ต่างมลรัฐกัน ทว่า ในคดีความส่วนใหญ่ ศาลมลรัฐจะมีอำนาจศาลแต่เพียงฝ่ายเดียว

คู่กรณีมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีต่อหน้าคณะลูกขุนในคดีอาญาทั้งหมดและคดีแพ่งบางคดี โดยปกติแล้ว คณะลูกขุนประกอบด้วยกลุ่มพลเมืองสิบสองคน ซึ่งจะรับฟังพยานหลักฐาน และใช้บทกฎหมายที่ผู้พิพากษาระบุไว้ เพื่อตัดสินคดีโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่คณะลูกขุนได้พิจารณาจากพยานหลักฐานต่างๆ ที่นำเสนอระหว่างการพิจารณาคดีในชั้นศาล อย่างไรก็ตาม ข้อพิพาททางกฎหมายส่วนใหญ่ในสหรัฐได้รับการแก้ไขก่อนที่คดีความจะไปถึงคณะล

ูกขุน คดีเหล่านี้ได้รับการแก้ไขโดยการยกฟ้องหรือการประนีประนอมตามกฎหมาย ไม่ใช่โดยการพิจารณาคดีในชั้นศาล

โครงสร้างของระบบศาลรัฐบาลกลาง

รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาก่อให้เกิดศาลฎีกาของสหรัฐ และให้อำนาจแก่รัฐสภา เพื่อก่อตั้งศาลชั้นต้นของรัฐบาลกลาง รัฐสภาได้จัดตั้งศาลรัฐบาลกลางอีกสองระดับไว้รองรับศาลฎีกา นั่นคือ ศาลชั้นต้นแห่งสหรัฐและศาลอุทธรณ์แห่งสหรัฐ

ศาลชั้นต้นแห่งสหรัฐเป็นศาลระดับแรกในระบบศาลยุติธรรมของรัฐบาลกลาง โดยมีศาลชั้นต้นอยู่ด้วยกัน 94 แห่งทั่วประเทศ แต่ละมลรัฐจะมีศาลชั้นต้นอย่างน้อยหนึ่งแห่ง ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นจะนั่งพิจารณาคดีต่างๆ ตามลำพัง

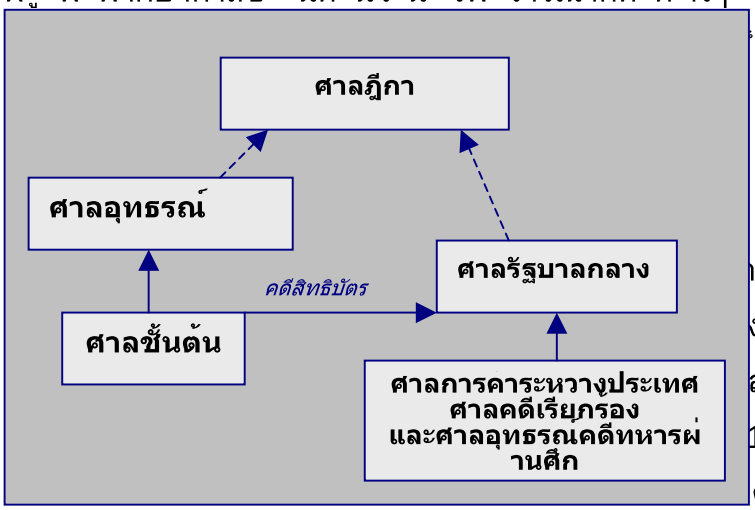

ยังมีผู้พิพากษาศาลคดีล้มละลาย และผู้พิพากษาศาลแขวง

ด้วย
งสหรัฐ
ลางประจำ
12 แห่งในส่วนต่างๆ
คณะผู้พิพากษาสาม
ท่านจะรับฟังคำอุทธรณ์จากศาลชั้นต้น
คู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในคดีอาจใช้

สิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ได้
(ยกเว้นแต่ว่ารัฐบาลไม่มีสิทธิที่จะยื่น
อุทธรณ์ในคดีอาญา หากคำตัดสิน
ของคณะลูกขุนคือ “ไม่มีความผิด”)
นอกจากนี้

ศาลอุทธรณ์ประจำภูมิภาคจะระบฟังคำอุทธรณ์จากคำตัดสินของหน่วยงานบริหารของรัฐบาลกลางด้วย ศาลอุทธรณ์ที่ไม่อยู่ในระดับภูมิภาค (ศาลรัฐบาลกลาง) จะระบ ฟังคำอุทธรณ์ในคดีเฉพาะด้าน เช่น คดีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายสิทธิบัตรและคดีฟ้องร้องรัฐบาลกลาง

ศาลฎีกาแห่งสหรัฐซึ่งเป็นศาลสูงสุดในระบบศาลยุติธรรมของรัฐบาลกลางประกอบด้วยผู้พิพากษาจำนวนเก้าท่าน ซึ่งจะนั่งบัลลังก์พิจารณาคดีร่วมกัน ศาลฎีกาแห่งสหรัฐอาจระบพิจารณาคดีอุทธรณ์จากศาลอุทธรณ์ของรัฐบาลกลางและจากศาลสูงประจำมลรัฐก็ได้
หากคดีอุทธรณ์นั้นมีความเกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญของสหรัฐ
หรือกฎหมายของรัฐบาลกลาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของศาลฎีกา

โครงสร้างของระบบศาลมลรัฐ

โครงสร้างของระบบศาลมลรัฐมีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับมลรัฐแต่ละแห่ง โดยที่แต่ละมลรัฐจะมีลักษณะพิเศษแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตาม ทุกแห่งจะมีคุณสมบัติทั่วไปบางอย่างคล้ายคลึงกัน
มลรัฐส่วนใหญ่มีศาลที่มีอำนาจศาลแบบจำกัด
โดยมีผู้พิพากษาท่านเดียวที่จะนั่งพิจารณาคดีแพ่งและคดีอาญาที่ไม่ร้ายแรง
นอกจากนี้ มลรัฐแต่ละแห่งก็ยังมีศาลที่มีอำนาจศาลแบบทั่วไป ซึ่งมีผู้พิพากษาท่านเดียวนั่งพิจารณาคดีเช่นเดียวกัน
โดยทั่วไปมักเรียกศาลชั้นต้นเหล่านี้ว่าศาลที่มีอำนาจพิจารณาในเขตหลายท้องที่ หรือศาลสูง ซึ่งจะระบพิจารณาคดีแพ่งและคดีอาญาร้ายแรงต่างๆ บางมลรัฐจะมีศาลเฉพาะด้านซึ่งระบพิจารณาคดีบางประเภทเท่านั้น เช่น คดีจราจร หรือคดีที่เกี่ยวกับกฎหมายครอบครัว

ทุกมลรัฐจะมีศาลสูงสุด ซึ่งปกติแล้วเรียกกันว่าศาลฎีกาประจำมลรัฐ โดยทำหน้าที่เป็นศาลอุทธรณ์ นอกจากนี้ มลรัฐหลายแห่งยังมีศาลอุทธรณ์ขั้นกลาง ซึ่งเรียกว่าศาลอุทธรณ์ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาคำอุทธรณ์จากศาลชั้นต้น โดยทั่วไปแล้ว คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิที่จะยื่นอุทธรณ์ได้

การบริหารศาลยุติธรรม

ฝ่ายตุลาการของรัฐบาลกลางและรัฐบาลมลรัฐมีหน้าที่การทำงานแยกต่างหากจากฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการของรัฐบาลกลางและรัฐบาลมลรัฐจะควบคุมการบริหารศาลยุติธรรม เพื่อให้แน่ใจว่ามีอิสระในการทำงานด้านตุลาการ การบริหารศาลยุติธรรมจะครอบคลุมถึงการจัดการงบประมาณของศาล การออกกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติสำหรับศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ การพิจารณาปัญหาทางวินัยของฝ่ายตุลาการ การจัดเสนอโปรแกรมการศึกษาต่อเนื่อง และการศึกษาผลการปฏิบัติงานของศาลยุติธรรม

ในระบบตุลาการของรัฐบาลกลาง คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมแห่งสหรัฐประกอบด้วยกรรมการ 27 ท่าน (ประธานศาลฎีกาแห่งสหรัฐ และผู้พิพากษาอีก 26 ท่านจากแต่ละภูมิภาคในสหรัฐ) ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารศาลยุติธรรมโดยรวม และมีอำนาจหน้าที่หลักในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของฝ่ายตุลาการของรัฐบาล คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมได้รับความช่วยเหลือจากคณะกรรมการจำนวนมากที่ประกอบด้วยผู้พิพากษาของรัฐบาลกลาง (และบางครั้งมีผู้พิพากษาศาลมลรัฐและทนายความด้วย) ซึ่งศึกษาส่วนต่างๆ ในระบบศาลยุติธรรมของรัฐบาลกลาง และให้คำแนะนำต่างๆ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมมีภาระความรับผิดชอบที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ การแนะนำให้เปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์สำหรับวิธีปฏิบัติที่ใช้ในศาลรัฐบาลกลางทั้งหมด

รัฐสภาได้จัดตั้งหน่วยงานบริหารสามแห่งขึ้นภายในฝ่ายตุลาการ กล่าวคือ สำนักงานบริหารศาลยุติธรรมแห่งสหรัฐ (Administrative Office) มีหน้าที่บริหารการปฏิบัติหน้าที่ประจำวันในศาลยุติธรรม รวมทั้ง ประเด็นต่างๆ ด้านการจ่ายเงินเดือน อุปกรณ์ และวัสดุสิ้นเปลือง ศูนย์ตุลาการรัฐบาลกลาง (Federal Judicial Center) ดำเนินงานด้านโปรแกรมการศึกษาและการฝึกอบรมสำหรับผู้พิพากษาและบุคลากรในศาล รวมทั้งดำเนินงานวิจัยในด้านการปฏิบัติงานและการบริหารของศาลยุติธรรม

ส่วนคณะกรรมการพิจารณาบทลงโทษแห่งสหรัฐ (United States Sentencing Commission) มีหน้าที่จัดทำแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้ผู้พิพากษาใช้ในการกำหนดระวางโทษแก่อาชญากร

ในระบบศาลมลรัฐส่วนใหญ่ ศาลฎีกาของมลรัฐมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารระบบศาลยุติธรรม โดยมีสำนักงานบริหารคอยให้ความช่วยเหลือ ปกติแล้วประธานศาลสูงของมลรัฐมีหน้าที่แต่งตั้งผู้อำนวยการของสำนักงานบริหารศาลประจำมลรัฐนั้นๆ

ผู้พิพากษา

ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐเป็นผู้แต่งตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกา ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และผู้พิพากษาศาลชั้นต้นแห่งสหรัฐ หลังจากที่ได้รับมติเห็นชอบจากเสียงส่วนใหญ่ในวุฒิสภาสหรัฐแล้ว ผู้พิพากษาเหล่านี้จะรับหน้าที่ในตำแหน่ง "ตราบเท่าที่ประพฤติปฏิบัติตามความเหมาะสม" หรืออีกนัยหนึ่งคือตลอดชั่วชีวิต โดยปกติแล้ว ประธานาธิบดีจะเสนอชื่อบุคคลจากพรรคการเมืองที่ตนสังกัดอยู่ เพื่อระบตำแหน่งผู้พิพากษา บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งมักเป็นทนายความ ศาสตราจารย์ด้านกฎหมาย ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นของรัฐบาลกลางหรือของมลรัฐที่มีความสามารถโดดเด่น เมื่อผู้พิพากษาเหล่านี้ได้รับการแต่งตั้งแล้ว จะไม่มีการพิจารณาลดเงินเดือนเป็นอันขาด การปลดผู้พิพากษาของรัฐบาลกลางออกจากตำแหน่งต้องอาศัยกระบวนการฟ้องให้ขับออกจากตำแหน่งด้วยข้อกล่าวหาจากสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น โดยจะมีวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินคดี ในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาของสหรัฐมีผู้พิพากษาจำนวนน้อยมากที่ตกเป็นจำเลยในกระบวนการฟ้องให้ขับออกจากตำแหน่ง และผู้ที่ถูกขับออกจากตำแหน่งก็เป็นผู้ที่ประพฤติผิดอย่างร้ายแรง การคุ้มครองผู้พิพากษาในลักษณะดังกล่าวนี้ ช่วยให้ผู้พิพากษาศาลรัฐบาลกลางสามารถพิจารณาคดีได้อย่างอิสระ โดยปราศจากการแทรกแซงหรืออิทธิพลภายนอกหรือการเมือง

ส่วนวิธีการคัดเลือกผู้พิพากษาของศาลมลรัฐมีความแตกต่างกันไปในแต่ละมลรัฐ และมักมีความแตกต่างกันไปภายในมลรัฐเอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของศาล ระบบการคัดเลือกที่พบเห็นมากที่สุดคือการเสนอชื่อโดยคณะกรรมการ และการเลือกตั้งด้วยคะแนนนิยม ในระบบการเสนอชื่อโดยคณะกรรมการนั้น ผู้ว่าการรัฐ (ประธานฝ่ายบริหารของมลรัฐ) จะแต่งตั้งผู้พิพากษาโดยต้องเลือกจากรายชื่อผู้สมัครที่ผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการอิสระมาแล้ว คณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยทนายความ นักกฎหมาย พลเมืองทั่วไป และบางครั้งก็มีผู้พิพากษารวมอยู่ด้วย ในมลรัฐหลายแห่ง ผู้พิพากษาได้ระบการคัดเลือกโดยอาศัยการเลือกตั้งด้วยคะแนนนิยม การเลือกตั้งแบบนี้อาจเป็นได้ทั้งแบบระบุพรรคหรือไม่ระบุพรรคก็ได้ ผู้สมัครในระบบแต่งตั้งหรือระบบเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์คุณสมบัติบางประการ เช่น เป็นทนายความที่มีอายุการว่าความจำนวนหนึ่ง ผู้พิพากษาของศาลมลรัฐจะดำรงตำแหน่งจนครบวาระที่กำหนดไว้โดยสามารถต่ออายุได้ แต่ก็มีข้อยกเว้นบ้างในบางกรณี มลรัฐทุกแห่งจะมีวิธีปฏิบัติเพื่อควบคุมการดำเนินงาน วินัย และการปลดผู้พิพากษาออกจากตำแหน่ง

ส่วนใหญ่แล้ว ผู้สมัครตำแหน่งผู้พิพากษาทั้งในระบบรัฐบาลกลางและมลรัฐเกือบทั้งหมดมักจะเป็นทนายความที่มีประสบการณ์การว่าความมานานหลายปี ผู้พิพากษาไม่จำเป็นต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมหรือการสอบใดๆ โดยเฉพาะ บางมลรัฐกำหนดให้ผู้พิพากษาเข้าอบรมในโปรแกรมการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาใหม่ๆ ในทางกฎหมาย ระบบศาลทั้งรัฐบาลกลางและมลรัฐจัดเสนอโปรแกรมการศึกษาขั้นต้นและการศึกษาต่อเนื่องให้แก่ผู้พิพากษา

อัยการ

ตำแหน่งอัยการในระบบศาลรัฐบาลกลางเป็นส่วนหนึ่งในฝ่ายบริหารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐ ตำแหน่งอัยการสูงสุดเป็นตำแหน่งที่ประธานาธิบดีของสหรัฐแต่งตั้งให้เมื่อได้รับ

คำยืนยันจากวุฒิสภาแล้ว เพื่อให้ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารกระทรวงยุติธรรม ส่วนหัวหน้าอัยการในศาลชั้นต้นของรัฐบาลกลางมีชื่อเรียกว่าหัวหน้าอัยการเขตแห่งสหรัฐ (United States Attorney) ซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีหลังจากที่ได้รับคำยืนยันจากวุฒิสภาแล้วเช่นเดียวกัน สำนักงานสืบสวนกลาง (Federal Bureau of Investigation) ซึ่งทำหน้าที่สืบสวนคดีอาชญากรรมที่กระทำต่อสหรัฐก็เป็นหน่วยงานหนึ่งในสังกัดของกระทรวงยุติธรรม

มลรัฐแต่ละแห่งจะมีอัยการสูงสุดในฝ่ายบริหารของมลรัฐ ซึ่งมักได้รับการเลือกตั้งจากพลเมืองของมลรัฐนั้น นอกจากนี้ยังมีอัยการในภูมิภาคต่างๆ ของมลรัฐนั้น ซึ่งเรียกกันว่าอัยการประจำมลรัฐหรืออัยการแขวง โดยปกติตำแหน่งอัยการเหล่านี้เป็นตำแหน่งที่ต้องผ่านการเลือกตั้ง

ทนายความ

ระบบกฎหมายของสหรัฐเป็นระบบที่อาศัยกระบวนการโต้แย้งระหว่างโจทก์และจำเลย ฉะนั้น ทนายความจึงเป็นส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้ในกระบวนการดังกล่าว ทนายมีหน้าที่ในการนำเสนอพยานหลักฐานของลูกความของตน แล้วใช้กฎหมายเพื่อโต้แย้งในชั้นศาล เมื่อทนายความนำเสนอแล้ว ผู้พิพากษาหรือคณะลูกขุนจะพิจารณาข้อเท็จจริงและอาศัยบทกฎหมายในการตัดสินใจก่อนประกาศคำตัดสิน

ระบบศาลของสหรัฐอนุญาตให้บุคคลมีสิทธิที่จะแก้ต่างให้ตัวเองได้ แต่ทนายความมักจะเป็นผู้ที่ช่วยแก้ต่างให้มีโอกาสชนะคดีได้มากกว่า บุคคลซึ่งไม่อยู่ในฐานะที่สามารถจ้างทนายความได้เอง อาจขอระบความช่วยเหลือจากสมาคมความช่วยเหลือทางกฎหมายในท้องถิ่นของตนได้ ในกรณีที่บุคคลถูกกล่าวหาในคดีอาชญากรรม แต่ไม่สามารถจ้างทนายความมาสู้คดีได้ ก็จะได้รับความช่วยเหลือจากทนายความที่ศาลแต่งตั้งให้ หรือทนายความของรัฐที่สำนักงานทนายความของรัฐบาลกลางหรือมลรัฐแต่งตั้ง

ทนายความในอเมริกาได้รับใบอนุญาตจากมลรัฐที่ตนประกอบวิชาชีพอยู่ ฉะนั้น จึงไม่มีหน่วยงานระดับชาติแห่งใดที่ออกใบอนุญาตให้ทนายความได้ มลรัฐส่วนใหญ่กำหนดว่าผู้ขอใบอนุญาตต้องมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาทางกฎหมาย (Juris Doctor) จากวิทยาลัยกฎหมายที่ผ่านการรับรองแล้ว ปริญญาทางกฎหมายในสหรัฐเป็นปริญญาที่มอบให้เมื่อสำเร็จหลักสูตรการศึกษาสามปีภายหลังปริญญาตรีแล้ว (ปกตินักศึกษาต้องสำเร็จหลักสูตรปริญญาตรีสี่ปีจากวิทยาลัย/มหาวิทยาลัย ก่อนเข้าเรียนในโรงเรียนกฎหมาย) นอกจากนี้ มลรัฐส่วนใหญ่ยังกำหนดให้ผู้ยื่นขอใบอนุญาตประกอบอาชีพทนายความต้องสอบผ่านข้อเขียนของเนติบัณฑิตสภา และมีคุณสมบัติเหมาะสมตามมาตรฐานคุณสมบัติ มลรัฐบางแห่งอนุญาตให้ทนายความเป็นสมาชิกของเนติบัณฑิตสภาได้หากทนายความผู้นั้นเป็นสมาชิกของเนติบัณฑิตสภาในมลรัฐอื่นอยู่แล้ว ทุกมลรัฐจะอนุญาตให้ทนายความต่างรัฐว่าความได้บางคดีภายใต้ข้อกำหนดบางประการ ทนายความมีสิทธิที่จะว่าความในคดีประเภทใดก็ได้ แม้ว่าไม่มีการแยกแยะสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาอย่างเป็นทางการ แต่ก็มีการจำแนกความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาอย่างไม่เป็นทางการไว้อย่างชัดเจน